

data: 12.2006 r.

Nazwa obiektu i adres: **Zabytkowy park Miejski w Głogówku**
(sekcja III do VI)

Stadium dokumentacji: **Inwentaryzacja zieleni wraz z opinią dendrologiczną i projektem gospodarki drzewostanem**
– aktualizacja w obszarze sekcji III, IV, V i VI

Opracował: mgr inż. Marcin Czyżowski

Sprawdził: inż. Franciszek Czyżowski

Zawartość opracowania:
wg. spisu na str. 2

EGZEMPLARZ NR

O P I S
DO INWENTARYZACJI I PROJEKTU
GOSPODARKI DRZEWOSTANEM

Spis treści:

1.Wstęp

- 1.1 Przedmiot i zakres opracowania
- 1.2 Podstawa opracowania

2.Ogólna ocena stanu zachowania parku

3.Szczegółowe zalecenia w zakresie wycinki sanitarnej drzew z rzeczowym zakresem robót

- a) usuwanie drzew suchych, zamierających i powalonych
- b) usuwanie samosiewów drzew zbędnych i wadliwie rozmieszczonych

4.Szczegółowe zalecenia w zakresie cięć sanitarnych i pielęgnacyjnych w koronach drzew

5.Nasadzenia zamienne i uzupełniające

6. Opis inwentaryzacyjny

- 6.1 Wykaz inwentaryzacyjny z ekspertyzą dendrologiczną i zaleceniami dotyczącymi poszczególnych egzemplarzy drzew ich zwartych grup i skupin

- 7. - Rysunek poglądowy w skali 1:2000 – rys nr 1
- Plan inwentaryzacyjny w skali 1:500 – rys nr 2

1. Wstęp

1.1 Przedmiot i zakres opracowania

Przedmiotem opracowania jest drzewostan zabytkowego Parku miejskiego w Głogówku. Opracowaniem niniejszym objęto północną część parku oznaczoną na planie inwentaryzacyjnym jako sekcja III, IV, V i VI. W części opisowej podano ogólne zasady gospodarki całym drzewostanem parkowym oraz zalecenia szczegółowe dotyczące jedynie sekcji III - VI

Rzeczowy zakres niniejszego opracowania obejmuje:

- Aktualizację inwentaryzacji stanu zachowania drzewostanu parkowego w sekcji III do VI
- określenie ogólnych zasady postępowania z drzewostanem parkowym
- ustalenie szczegółowych zaleceń w zakresie wycinki sanitarnej i niezbędnych prac pielęgnacyjnych w sekcji II do VI

Projekt niniejszy po uzgodnieniu z Państwową Służbą Ochrony Zabytków stanowi podstawę do wykonania prac **zabezpieczających i porządkujących** drzewostan do czasu dalszych prac rewaloryzacyjnych w parku.

1.2 Podstawa opracowania

- zlecenie
- plan syt-wys w skali 1: 500
- Inwentaryzacja i projekt gospodarki drzewostanem parkowym z 2004 roku
- wytyczne i zasady wykonywania dokumentacji i prac rewaloryzacyjnych w zabytkowych założeniach pałacowo - ogrodowych wydane przez Zarząd Ochrony i Konserwacji Zespołów Pałacowo - Ogrodowych w Warszawie

Literatura:

G. Ciołek : Zarys historii kompozycji ogrodowej w Polsce

L. Majdecki : Historia ogrodów

L. Majdecki : Ochrona i konserwacja zabytkowych założeń ogrodowych

M. Siewniak : Gospodarka drzewostanem w założeniach parkowo-ogrodowych/Komunikaty dendrologiczne Nr 16/

Z.Chachulski : Chirurgia drzew

2. Ogólna ocena stanu zachowania parku

W oparciu o wykonane prace inwentaryzacyjne, wstępną analizę dendrochronologiczną oraz materiały archiwalne dokonano oceny stanu zachowania drzewostanu parkowego stwierdzając:

a) Układ przestrzenny:

Granice parku w ogólnych zarysach nie uległy zmianom, są one wyznaczone przez zabytkowe mury miejskie, kanał Młynówka oraz nowe ogrodzenia wykonane w linii przebiegu ogrodzeń pierwotnych, równoległych do ulic: Piastowskiej i Pasternik. Granice parku uległy zmianie jedynie w północnej części z której to wydzielony obszar na którym zlokalizowana jest oranżeria i dawne ogrodnictwo pałacowe

b) Układ drogowy:

Układ dróg parkowych również pozostał dobrze zachowany i czytelny, zatarciu uległy jedynie pierwotne trasy alejek w części „A”, na górnym tarasie, gdzie wykonano szereg nowych przejść oraz korygowano przebieg starych. Całkowitemu przekształceniu uległy alejki przed oranżerią, gdzie wybudowano parkingi. Ponadto została wyremontowana nawierzchnia alejek w dolnej części parku .

c) Układ wodny:

Układ wodny został zachowany w stanie niezmienionym. Przed rokiem 2000 przeprowadzano oczyszczanie stawu oraz wybudowano nowe zastawki spiętrzające.

d) Architektura:

Większość budynków i budowli pochodzących sprzed XVIII wieku, zachowała się do czasów obecnych. Likwidacji uległy: domek stróża, obudowa źródła oraz drewniany mostek, natomiast w połowie XIX w. przebudowie uległa konstrukcja oranżerii, która została zamieniona z drewnianej na stalową.

Nowe elementy architektoniczne wprowadzone do parku po 1945 roku to jedynie tablice ku czci poległych żołnierzy radzieckich na terenie byłego cmentarza, oraz tablice upamiętniające pobyt w zamku króla Jana Kazimierza oraz Ludwika van Beethovena, umiejscowione przed obecnym wejściem na zamek.

e) Drzewostan parkowy:

W drzewostanie zachowała się duża część pierwotnych nasadzeń. Likwidacji uległy jedynie fragmenty drzewostanu w części parku, gdzie w 1945 roku założono dwa cmentarze wojenne po uprzednim wycięciu drzew. Po likwidacji cmentarzy w 1950 roku tereny te porosły samosiewami drzew, bądź też dokonano nowych, nieodpowiednich pod względem gatunkowym i więźby nasadzeń.

Pierwotne układy kompozycyjne, które tworzyły: masywy drzewostanu na obrzeżach założenia, klomby, grupy drzew oraz singieltony na rozległych polanach parkowych są dobrze zachowane.

Dodać jednak należy, iż na skutek braku ciągłej pielęgnacji oraz powodzi w lipcu 1997 roku, drzewostan parkowy ulega coraz szybszej degradacji. Wiele drzew choruje i zamiera bądź ulega powaleniu, zaś pozostałe rosną w bardzo silnym zwarceniu, a gatunki podstawowe, tworzące pierwotne nasadzenia są wypierane przez liczne samosiewy, które zasłaniają i deformują charakterystyczne kulisy widokowe

U W A G A :

W trakcie prac aktualizacyjnych w parku, stwierdzono występowanie świeżych żerów Kozioroga dębosza .

Kozioróg dębosz (*Cerambyx cerdo* [L.](#)) największy owad z rodziny kózkowatych (dorosły osobnik mierzy do 56 mm), występujący w Polsce. Zasięg tego gatunku pokrywa się z zasięgiem dębu szypułkowego. W naszym kraju występuje tylko na dębach szypułkowych i bezszypułkowych. Preferuje dobrze nasłonecznione, ponad 100 – letnie drzewa, rosnące pojedynczo lub w niewielkich skupiskach. Lubi też stare, dobrze prześwietlone dąbrowy. Czułki samicy są długości jej ciała, samca – o połowę dłuższe. Samica składa jaja w spękaniu kory. Larwy żerują początkowo w korze gdzie spędzają pierwszą zimę, następnie w łyku i twardzieli. Z uszkodzonego drzewa wypływa sok, tworząc na korze ciemne przebarwienia. Czas rozwoju to około 3 lata, w drewnie przesuszonym – nawet do 5 lat. Larwa jest jasnożółta ze rdzawą głową, dorasta do 10 cm. Łączna długość żerowiska dochodzi do 1m. Przepoczwarza się jesienią, jednak wewnątrz drzewa opuszcza dopiero od maja do początku września. Drzewo zaatakowane przez tego szkodnika jest bardziej podatne na choroby na skutek fizycznego uszkodzenia drewna. Kozioróg dębosz w Polsce i krajach sąsiednich objęty jest **ochroną gatunkową**. Żeruje między innymi na drzewach będących pomnikami przyrody, również na [Bartku](#), który też jest pod ochroną. Od kilkadziesiątu lat obserwuje się stały spadek populacji tego chrząszcza.

W związku z całkowitą prawną ochroną Kozioroga, przewiduje się jak najmniejszą konieczną ingerencję, w istniejącą populację dębów na terenie parku, co za tym idzie, cięcia pielęgnacyjne w koronach oraz usuwanie obumarłych egzemplarzy drzew proponuje się przeprowadzać jedynie w miejscach, gdzie zagrażają one bezpieczeństwu publicznemu. Proponuje się ponadto pozostawianie suchych, okazałych egzemplarzy dębów, jako obiektów reliktowych, ze zredukowanymi koronami. W sekcji V, syngieltonowe egzemplarze dębów oraz zwartą skupię starodrzewia dębowego na środku polany parkowej, proponuje się pozostawić w stanie istniejącym, bez wykonywania cięć, jako bazy pokarmowej dla Kozioroga. Ku takiemu rozwiązaniu skłania duży procent egzemplarzy dębu w skupinie, jej mała dostępność dla użytkowników parku (na środku polany, oddzielona od niej rowami melioracyjnymi), a także dotychczasowe zasady postępowania z syngieltonowymi dębami w jej bezpośrednim otoczeniu, które pozostawiano bez cięć w koronach ze względów kompozycyjnych i estetycznych, typowych dla parków krajobrazowych.

Pozostawione suche, reliktowe egzemplarze drzew, należy objąć dorocznymi kontrolami stanu zachowania, i w wypadku stwierdzenia gwałtownego i postępującego pojawienia się murszu miękkiego, podjąć decyzję o usunięciu drzewa z uwagi na zagrożenie dla bezpieczeństwa.

3. Szczegółowe zalecenia w zakresie wycinki sanitarnej drzew z rzeczowym zakresem robót:

Uwaga: Prace związane z pielęgnacją drzewostanu parkowego powinny być przeprowadzone przez specjalistyczną firmę, posiadającą uprawnienia do prowadzenia prac w obiektach zabytkowych. Prace powinny być prowadzone lekkim sprzętem ogrodniczym, w minimalnym stopniu uszkadzającym runo i alejki parkowe. Cięcia w koronach i usuwanie drzew należy powinno być wykonywać metodami alpinistycznymi, w jak najmniejszym stopniu uszkadzającymi sąsiedni drzewostan.

a) usuwanie drzew suchych, zamierających i powalonych

Zalecenia podane w poniższym rozdziale wynikają ze stanu zdrowotnego drzewostanu ustalonego w grudniu 2006 r. Do usunięcia zakwalifikowano jedynie te egzemplarze, których dalsze utrzymywanie zagraża bezpieczeństwu publicznemu lub też stanowią one zagrożenie dla stanu sanitarnego drzewostanu, a wszelkie zabiegi lecznicze z uwagi na brak skuteczności są nieuzasadnione.

b) usuwanie drzew zbędnych i wadliwie rozmieszczonych

Zgodnie z zasadami prowadzenia drzewostanów parkowych do usunięcia poprzez wycięcie, wyznaczono:

- samosiewy drzew i krzewów wyrosłe na polanach parkowych poza granicami starodrzewia
- nadmiernie zagęszczone samosiewy drzew i krzewów pod okapem starodrzewia
- samosiewy krzewów bzu czarnego i podrosty drzew o średnicach do 5 cm w bezpośrednim sąsiedztwie alejek parkowych w celu podniesienia poziomu bezpieczeństwa publicznego,
- pozostawienie samosiewów wzdłuż granic parku od ul. Piastowskiej w celu odizolowania parku od ruchu samochodowego

Na planszy graficznej oznaczono powierzchniowy zasięg grup samosiewów przewidzianych do usunięcia lub przetrzebienia. Ponadto zaznacza się, iż w/w skupiny drzew i krzewów składają się z egzemplarzy w wieku do 5 lat.

Usuwanie samosiewów należy prowadzić pod nadzorem osoby uprawnionej i bezwzględnie należy pozostawiać egzemplarze drzew docelowych oraz grupy i poj. egzemplarze krzewów ozdobnych odmian ogrodniczych.

Podczas usuwania drzew suchych a także samosiewów drzew i krzewów nieprawidłowo rozmieszczonych, należy dążyć do maksymalnego obniżenia poziomu cięcia, które należy wykonać tuż przy gruncie.

Ilości oraz średnice drzew wyznaczonych do usunięcia w poszczególnych sekcjach inwentaryzacyjnych przedstawiono w poniższych tabelach, natomiast szczegółowy opis pojedynczych egzemplarzy drzew do usunięcia znajduje się w Wykazie Inwentaryzacyjnym (pkt. 6.1), gdzie drzewa te, tak jak na planszy graficznej wyróżniono kolorem **czzerwonym**.

SEKCJA III:

Pierśnica drzewa	ilość sztuk
10-15 cm	
16-20 cm	6
21-30 cm	2
31-40 cm	8
41-50 cm	1
51-60 cm	4
61-70 cm	1
71-80 cm	1
81-90 cm	
91-100 cm	1
Ponad 100	

Z usuniętych drzew wg tabel miąższości dla drzew stojących można uzyskać:

grubizna: **49,65 m³**; gałęziówka: **5,79 m³**

Do usunięcia wyznacza się również samosiew krzewów i drzew o średnicach do 10 cm w zwarciu średnim (do 30 szt na ar) na łącznej powierzchni **9 792 m² = 14,7 m³**

SEKCJA IV:

Pierśnica drzewa	ilość sztuk
10-15 cm	
16-20 cm	13
21-30 cm	2
31-40 cm	4
41-50 cm	3
51-60 cm	2
61-70 cm	
71-80 cm	
81-90 cm	
91-100 cm	
Ponad 100	

Z usuniętych drzew wg tabel miąższości dla drzew stojących można uzyskać: :
grubizna: **8,99 m³**; gałęziówka: **1,3 m³**

SEKCJA V:

Pierśnica drzewa	ilość sztuk
10-15 cm	8
16-20 cm	13
21-30 cm	14
31-40 cm	6
41-50 cm	
51-60 cm	3
61-70 cm	5
71-80 cm	
81-90 cm	
91-100 cm	
Ponad 100	

Z usuniętych drzew wg tabel miąższości dla drzew stojących można uzyskać:
grubizna: **48,41 m³**; gałęziówka: **7,03 m³**

Do usunięcia wyznacza się również samosiew krzewów i drzew o średnicach do 10 cm w zwarcu średnim (do 30 szt na ar) na łącznej powierzchni: **6 521 m² = 9,8 m³**

Dodatkowo wyznacza się do karczowania mechanicznego z terenów polan podrosty drzew (do 15 szt na ar) z powierzchni **7 280 m² = 21,84 m³** wraz z karpiną

SEKCJA VI:

Pierśnica drzewa	ilość sztuk
10-15 cm	
16-20 cm	5
21-30 cm	2
31-40 cm	5
41-50 cm	3
51-60 cm	3
61-70 cm	
71-80 cm	
81-90 cm	
91-100 cm	
Ponad 100	

Z usuniętych drzew wg tabel miąższości dla drzew stojących można uzyskać:
grubizna: **15,79 m³**; gałęziówka: **1,67 m³**

4.Szczegółowe zalecenia w zakresie cięć sanitarnych i pielęgnacyjnych w koronach drzew

4.1 Usuwanie suszu gałęziowego i wadliwych konarów

Prace związane z usuwaniem suszu gałęziowego należy rozpocząć od usuwania suszu średniego oraz grubego, tj. o \varnothing powyżej 10 cm i suchych konarów o \varnothing pow.20 cm, które to stanowią największe zagrożenie dla bezpieczeństwa użytkowników obiektu. Susz ten występuje głównie na drzewach najstarszych na wysokości ponad 10 m.

Ponadto na tym etapie robót przewiduje się przeprowadzenie prac mających na celu poprawienie statyki drzew (kształtowanie koron)

UWAGA: jedynym parametrem kosztorysowym cięć pielęgnacyjnych w koronach jest średnica pierśnicy drzewa, bez względu na ilość, grubość i twardość występującego posuszu.

Ilości oraz średnice drzew wyznaczonych do cięć pielęgnacyjnych w koronach, w poszczególnych sekcjach inwentaryzacyjnych przedstawiono w poniższych tabelach, natomiast szczegółowy opis pojedynczych egzemplarzy drzew znajduje się w Wykazie Inwentaryzacyjnym (pkt. 6.1), gdzie drzewa te, tak jak na planszy graficznej wyróżniono kolorem **zielonym**.

SEKCJA III:

Pierśnica drzewa	ilość sztuk
10-15 cm	
16-20 cm	5
21-30 cm	5
31-40 cm	9
41-50 cm	16
51-60 cm	24
61-70 cm	45
71-80 cm	19
81-90 cm	19
91-100 cm	8
Ponad 100	5

SEKCJA IV:

Pierśnica drzewa	ilość sztuk
10-15 cm	
16-20 cm	1
21-30 cm	
31-40 cm	14
41-50 cm	11
51-60 cm	21
61-70 cm	26
71-80 cm	14
81-90 cm	5
91-100 cm	6
Ponad 100	3

SEKCJA V:

Pierśnica drzewa	ilość sztuk
10-15 cm	
16-20 cm	
21-30 cm	2
31-40 cm	7
41-50 cm	9
51-60 cm	19
61-70 cm	17
71-80 cm	8
81-90 cm	10
91-100 cm	4
Ponad 100	12

SEKCJA VI:

Pierśnica drzewa	ilość sztuk
10-15 cm	
16-20 cm	2
21-30 cm	5
31-40 cm	4
41-50 cm	18
51-60 cm	25
61-70 cm	24
71-80 cm	15
81-90 cm	8
91-100 cm	5
Ponad 100	10

4.2 Leczenie ran powierzchniowych, lokalnych ubytków wgłębnych i ubytków kominowych

Prace te zaliczane do zabiegów leczniczych obejmują wszelkie prace związane z zabezpieczeniem uszkodzeń pni i konarów w trakcie, których nastąpiło odsłonięcie i uszkodzenie drewna.

a/ rany powierzchniowe - zalicza się tu powierzchniowe uszkodzenia pni w przypadku, gdy nie nastąpiło uszkodzenie głębszych warstw drewna.

b/ Lokalne ubytki wgłębne. Są to ubytki w drewnie pni i konarów powstałe na skutek, wymurszenia nie zabezpieczonych ran powierzchniowych. Z uwagi na ich zasięg i pochodzenie określa się je jako lokalne lub rynnowe.

c/ Ubytki kominowe Są to wymurszenia wewnętrzne pni drzew z otworami/lub bez/ i obejmujące pionowe odcinki pni.

Jednakże zgodnie z propagowaną obecnie zasadą sztuki ogrodniczej wszelkie zabiegi związane z leczeniem ran i ubytków pni należy ograniczyć jedynie do kształtowania i oczyszczenia brzegów i krawędzi ran oraz ubytków. Oczyszczanie i zabezpieczenie wnętrza ran i ubytków nie jest wskazane ze względu na powodowane nim przesuszenie i pęknięcie drewna.

5.1. Nasadzenia zamienne i uzupełniające

Proponuje się wprowadzenie na terenie sekcji III do VI parku, pojedynczych nowych nasadzeń z cennych gatunków drzew i krzewów ozdobnych w celu wzbogacenia i uzupełnienia drzewostanu znacznie zubożonego w okresie powojennym. Większą ilość nowych nasadzeń można projektować na etapie projektu rewaloryzacji zabytkowego założenia parkowego.

Do nasadzeń należy stosować materiał szkółkarski dojrzały, z bryłą korzeniową, o parametrach podanych w poniższej tabeli doboru gatunkowego.

Drzew liściaste i iglaste, form piennych, należy sadzić w doły sadzeniowe 0,7/1m z pełną zaprawą dołów ziemią urodzajną oraz z potrójnym opalikiem, w sumie 9 sztuk drzew

Krzewy liściaste należy sadzić w doły sadzeniowe 0,5/0,5m z pełną zaprawą dołów sadzeniowych ziemią urodzajną, w sumie 43 szt krzewów.

Drzewa i krzewy należy sadzić na szczycie skarpy stawu, w minimalnej odległości 2,25m od lustra wody. Odstępy pomiędzy pojedynczymi drzewami powinny wynosić 6m, natomiast pomiędzy krzewami 2m.

WYKAZ MATERIAŁU ZADRZEWIENIOWEGO :

LP	Nazwa polska	Nazwa łacińska	Ilość sztuk	Obwód pnia	Forma szkółkarska	Wymiary dołów sadzeniowych
1	2	3	4	5	6	
DRZEWA LIŚCIASTE						
1	Kłęk kanadyjski	<i>Gymnocladus dioicus</i>	2	12-15 cm	P. (h = 3m)	1,0/0,7
3	Metasekwojam chińska	<i>Metasequoia glyptostroboides</i>	2	12-15 cm	P. (h = 3m)	1,0/0,7
4	Płatan klonolistny	<i>Platanus x acerifolia</i>	1	12-15 cm	P. (h = 3m)	1,0/0,7
5	Tulipanowiec amerykański	<i>Liriodendron tulipifera</i>	1	12-15 cm	P. (h = 3m)	1,0/0,7
6	Wierzba biała odm. Płacząca	<i>Salix alba 'Tristis'</i>	3	12-15 cm	N/P. (h = 3m)	1,0/0,7
KRZEWY LIŚCIASTE						
8	Kalina Buldenez	<i>Viburnum opulus 'Roseum'</i>	3		DK. (h = 0,7)	0,5/0,5
9	Różaneczniki – odm. ogrodnicze	<i>Rhododendron sp.</i>	40		DK. (h = 0,7)	0,5/0,5

5.2. Odtwarzanie trawników

Przewiduje się odtworzenie trawników typu łąkowego w sekcji V opracowania, w miejscu karczowanych samosiewów olszy czarnej, na terenie polany parkowej.

Odtworzenie trawników może nastąpić po wykarczowaniu skupiny samosiewów olszy, na łącznej powierzchni **7280 m²** (przyjęto do 15 egz samosiewów na ar), usunięciu karpin, zasypaniu powstałych nierówności i wyrównaniu terenu.

Odtworzenie trawnika siewem mechanicznym, typowa mieszanką nasion traw łąkowych, przy zachowaniu dawki 0,02g/m² na terenie płaskim.

6. Opis do inwentaryzacji drzewostanu – aktualizacja

Pracami aktualizacyjnymi objęto teren sekcji inwentaryzacyjnych nr III do VI o powierzchni 16,5 ha, nanosząc na plan 1200 sztuk drzew lub ich grup, reprezentowanych przez około 30 gatunków i odmian ozdobnych.

Zakres rzeczowy niniejszej aktualizacji inwentaryzacji obejmuje:

- naniesienia zmian w lokalizacji drzew na planie sytuacyjno-wysokościowym w skali 1:500
- pomiar średnic pni drzew
- oszacowanie wysokości i zasięgu koron
- opis stanu zdrowotnego wraz z opisem uszkodzeń i zmian chorobowych, jak i wstępnymi zaleceniami dotyczącymi zabiegów leczniczych
- zwarte grupy i masywy drzewostanu objęto inwentaryzacją ogólną, w ramach której: określono skład gatunkowy grupy, ustalono przeciętne parametry drzew i ich ogólny stan zdrowotny.

Numeracji drzew i krzewów na planszy graficznej odpowiadają liczby porządkowe "Wykazu inwentaryzacyjnego". Drzewa okazałe i cenne zostały wyeksponowane tak w wykazie inwentaryzacyjnym, jak i na planszy graficznej.

Wykaz ten zawiera szczegółowy opis poszczególnych egzemplarzy z podaniem: nazwy gatunkowej, średnicy pierśnicy, zasięgu korony i wysokości.

Ponadto w uwagach podano ocenę stanu zdrowotnego z opisem zmian chorobowych lub też występujących uszkodzeń pnia i konarów.

W celu uniknięcia dużych numeracji drzew obszar opracowania podzielono na sześć sekcji inwentaryzacyjnych:

Sekcja III – obejmuje skarpę górnego tarasu (centralna i północna część parku)

Sekcja IV – obejmuje zasięgiem skarpę wzdłuż murów miejskich (wschodnia granica parku)

Sekcja V – centralna polana parku oraz okolice stawu (środkowa część parku)

Sekcja VI – ciągnie się wzdłuż kanału Młynówki i południowej granicy parku (zachodnia i południowa część parku)

Pod względem liczebności w drzewostanie parkowym przeważają pospolite gatunki rodzime takie jak: klon polny *Acer campestre*, jesion wyniosły *Fraxinus excelsior*, lipa drobnolistna *Tilia cordata*, klon zwyczajny *Acer platanoides*, dąb szypułkowy *Quercus robur* i Buk pospolity *Fagus sylvatica*. Gatunki te tworzą pierwotny drzewostan parku.

Struktura gatunkowa drzewostanu parkowego przedstawia się następująco:

- Dąb szypułkowy	40%
- Buk pospolity	15%
- Lipa drobnolistna	10%
- Klon polny	10%
- Klon zwyczajny	5%
- Olsza czarna	2%
- pozostałe gatunki	13%

Zestaw występujących w parku drzew przedstawia się następująco:

Drzewa liściaste :

1. *Acer platanoides* L. - Klon zwyczajny
2. *Acer campestre* L. - Klon polny
3. *Acer pseudoplatanus* L. - Klon jawor
4. *Acer saccharinum* L. – Klon srebrzysty
5. *Aesculus hippocastanum* L. - Kasztanowiec biały
6. *Ajlanthus altissima* L. – Ajlant gruczołkowany
7. *Alnus glutinosa* Gaert. - Olsza czarna
8. *Betula verrucosa* Ehrh. - Brzoza brodawkowata
9. *Carpinus betulus* L. - Grab pospolity
10. *Fagus silvatica* L. - Buk pospolity
11. *Fagus silvatica* "Atropurpurea" Kirchn.- Buk pospolity odm. czerwonołistna
12. *Fraxinus excelsior* L. -Jesion wyniosły
13. *Liriodendron tulipifera* L. - Tulipanowiec amerykański
14. *Malus* sp. - Jabłoń/odmiany owocowe/
15. *Magnolia x Soulangeana* Soul.-Bod. – Magnolia pośrednia
16. *Quercus palustris* Muenchh. - Dąb błotny
17. *Quercus robur* L. - Dąb szypułkowy
18. *Quercus rubra* Du Roi. - Dąb czerwony
19. *Platanus acerifolia* Willd. - Platan klonolistny
20. *Populus nigra* 'Italica' L. - Topola czarna odm. Włoska
21. *Prunus padus* L. - Czeremcha zwyczajna
22. *Pterocarya fraxinifolia* Spach. – Skrzydłorzech kaukaski
23. *Robinia pseudoacacia* L. - Robinia biała
24. *Salix alba* L. - Wierzba biała
25. *Salix alba* L. "Tristis" - Wierzba biała odm.zwisła
26. *Salix fragilis* L. - Wierzba krucha
27. *Sorbus aucuparia* L. - Jarząb pospolity
28. *Tilia cordata* Mill. - Lipa drobnolistna
29. *Ulmus leavis* L. - Wiąz szypułkowy

Drzewa iglaste

1. *Larix decidua* Mill. – Modrzew europejski
2. *Picea abies* Karst. - Świerk pospolity
3. *Pinus silvestris* L. - Sosna pospolita
4. *Taxus baccata* L. - Cis pospolity
5. *Thuja occidentalis* L. - Żywotnik zachodni
6. *Tsuga canadensis* Carr. - Choina kanadyjska

Spośród gatunków pochodzenia obcego do najciekawszych zaliczyć należy rosnące po północnej stronie zamku, na polanie górnego tarasu, platany klonolistne. Przy dawnym wejściu głównym do zamku - tulipanowiec amerykański, okazy starych żywotników przed oranżerią. Na uwagę zasługują również okazałe skrzydłorzech kaukaskie, które tworzą liczną, różnowiekową grupę w rejonie źródła, w północno – zachodniej części parku.

W parku występują drzewa oznaczone, jako pomniki przyrody, jednakże w wyniku powodzi z 1997 roku ich ilość znacznie zmalała, natomiast szereg drzew oznaczonych na planszy, jako egzemplarze okazałe, kwalifikuje się do uznania za drzewa pomnikowe.

c) Krzewy

Krzewy liściaste:

1. Cornus alba L. - Dereń biały
2. Corylus avellana L. - Leszczyna pospolita
3. Hedera helix L. - Bluszcz pospolity
4. Ligustrum vulgare L. - Ligustr zwyczajny
5. Prunus padus L. - Czeremcha zwyczajna
6. Rosa canina L. - Róża dzika
7. Symphoricarpos albus Bleke. - Snieguliczka biała

Krzewy iglaste:

1. Juniperus sawina L. - Jałowiec sawiński
2. Taxus baccata L. - Cis pospolity

Krzewy występują głównie pod okapem starodrzewia, gdzie pochodzą przeważnie z samosiewów, oraz na obrzeżach skupin starodrzewia (dereń biały), gdzie stanowią zniekształconą pozostałość po pierwotnych, planowych nasadzeniach. Regularne, współczesne nasadzenia z krzewów odmian ogrodniczych występują na przeciw wejścia do oranżerii i wzdłuż ogrodzenia przed obecnym wejściem do zamku .

Najliczniej występującym gatunkiem jest ekspansywny bez czarny oraz śliwa ałycza, które porastają duże powierzchnie pod okapem starodrzewia i jego obrzeża.

W bardziej zacienionych partiach drzewostanu występuje bluszcz pospolity tworzący zwarte płaty oraz porastający pnie drzew. Za szczególnie cenne i wymagające ochrony uznaje się występujące na pniach drzew kwitnące egzemplarze bluszczu pospolitego.